IZ KS VRHOVCI

Obisk kasarne Ivan Cankar na Vrhniki

V počastitev dneva JLA 22. decembra je naša KO ZRVS Vrhovci organizirala, kot vsako leto, obisk ene od kasarn ljubljanskega armadnega območja.

V letošnjem izboru se je odločila za obisk kasarne Ivan Cankar na Vrhniki.

Zaradi objektivnih razlogov v dogovarjanju z upravo kasarne smo le-to obiskali 9. januarja letos. KO ZRVS Vrhovci je povabila k sodelovanju vse člane zveze rezervnih vojaških starešin, organizacijo ZZB NOV in mladino iz OŠ Vlado Miklavc Vrhovci.

Za obisk kasarne se je prijavilo 45 tovarišev iz navedenih organizacij in osnovne šole, udeležilo pa se jih je 42. Zbrali smo se pred OŠ in se ob 8. uri odpeljali na Vrhniko. V sami kasarni smo naleteli na prisrčen sprejem. Kolektiv kasarne nam je prikazal raznovrstno oborožitev oklopnih enot JLA in nam nudil osnovne podatke taktično tehničnih sposobnosti naše JLA.

Obisk je bil zelo zanimiv za vse udeležence, saj so videli veliko novih pripomočkov, ki jih ni moč videti vsak dan. KO ZRVS Vrhovci je z obiskom zelo zadovoljna in se kolektivu in vodstvu kasarne Ivan Cankar zahvaljuje za njihovo prijaznost in prizadevnost, ki so nam jo izkazali ob obisku.

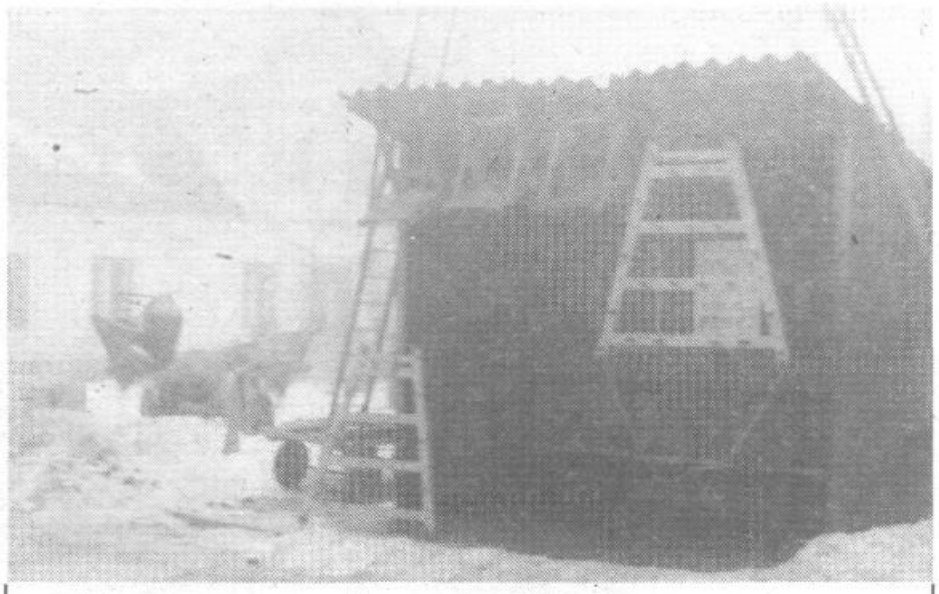

Tako kot v starih časih

Odhod mladih fantov k vojakom je njega dni spremljala pravcata manifestacija mladostne moči in domiselnosti: fantje so na najbolj nenavaden kraj v vasi zvlekli vso uporabno in odsluženo mehanizacijo, ki so jo tedaj uporabljali v kmetijstvu ali zidarstvu in vse to lepo okrasili s štefanom dobre kapljice in še čem, kar sodi zraven. Ob vsem tem pa so kajpada znali dremave vaščane spravljati pokonci tudi z veselim petjem in vriskanjem, ki se je navadno razlegalo vse tja do jutra.

Zdaj je ta šega že napol pozabljena, le tu pa tam jo še ohranjajo v nekoliko prenovljeni obliki.

Mladi fantje iz Horjula pa so svoj odhod proslavili v povsem neokrnjeni prastari obliki. Prav na sredo vasi so nagrmadili pravcato zbirko že napol odsluženih kmetijskih pripomočkov, med katerimi ni manjkalo bran, lestev, voza in samokolnic in med vse to postavili butelko vina za slučajne obiskovalce. Slednjih je bilo žal bolj malo, a še za te se ni vedelo povsem, ali jih je premamilo razstavljeno staro kmečko orodje ali butelka na vozu.

B. VRHOVEC

RAZSTAVA FRANCA ZUPETA-KRIŠTOFA V HORJULU

Izpovedna moč portretov

Podobno kot vsa prejšnja leta so bili ljubitelji likovne umetnosti v Horjulu tudi ob letošnjem kulturnem prazniku priča slikarski razstavi domačina Franca Zupeta-Krištofa.

To pot se je v prostorih OŠ Horjul umetnik predstavil z osemindvajsetimi deli – pretežno portreti, ki predstavljajo Krištofovo umetniško bero zadnjega leta.

Krištof je bil malodane vsa prejšnja leta zvest svojemu značilnemu portretu z že kar groteskno realistično projekcijo človeškega obraza. Zdaj se mu je skušal približatu tudi po ekspresionistični poti. To je razvidno zlasti v portretih male »Maše«, deklice z vihravo razpuščenimi lasmi in »Nives Dergančeve«, kjer deformacijo oblike s pridom nadomešča izpovednost portretov. A tudi mali »Lišček«, poginuli mucek z ganljivo otožnim pogledom, je znal, kljub svoji realistični formi in barvi, pritegniti obiskovalce.

Razstavo je odprl likovni kritik in publicist Lev Menaše, ob tej priložnosti pa je zapel tudi mešani pevski zbor PD Horjul.

B. VRHOVEC

PRISPEVEK NAŠEGA OBČANA CIRILA STANIČA

Kako uresničujemo desetletni program cest v Ljubljani

Po večletnih razgovorih smo leta 1974 sprejeli odlok o izgradnji desetletnega programa cest za obdobje 1974 do 1984 (Ur. list SRS št. 26/74). Glej priloženo skico! Program zajema naslednje ceste in objekte:

– del severne obvoznice od Šmartinske do Celovške ceste, skupaj s Črnuško vpadnico
– celotno zahodno obvoznico od Celovške ceste do Dolgega mostu in priključka na avtocesto proti Vrhniki
– del južne obvoznice od Dolgega mostu in priključka na avtocesto proti Vrhniki
– del južne obvoznice od Dolgega mostu do Dolenjske ceste
– Karlovški most z vsemi priključki in podvozi
– Drenikovo cesto v odseku od Celovške do Titove ceste s podvozom pod železnico
– novo Celovško cesto v odseku od Vižmarjev do Pržanja
– novo Prešernovo cesto – »Cesta VII. korpusa«, od Celovške do Tržaške ceste
– Celovško cesto od Prešernove ceste do Dolgega mostu
– Celovško cesto od Šiške do Prešernove ceste
– Šmartinsko cesto od severne obvoznice do Pokopališke ceste v zameno za programirano Jarško cesto
– Linhartovo cesto
– Njegoševo cesto ob kliničnem centru
– Topniško cesto od Titove do Linhartove ceste
– Poljansko cesto od Centra do Gruberjevega prekopa
– Litijsko cesto od Gruberjevega prekopa do Štepanje vasi
– Dolenjsko cesto od Karlovškega mostu do Škofljice
– Zaloško cesto od Most do Polja
– Masarykovo cesto s Trgom OF
– Vilharjevo cesto z avtobusnim kolodvorom
– Titovo cesto od Save do »Plave lagune«

V času, ko smo uporabniki v prometu dobili še zahodni odsek ljubljanske obvoznice, je pravilno, da ocenimo do sedaj uresničeni del desetletnega programa in da nakažemo ukrepe ter čas za dokončanje celotnega pred leti sprejetega programa.

Res je, da smo z gradnjo objektov v zamudi, toda pri tem moramo kritično priznati, da smo ne glede na velike gospodarske težave, trajne podražitve in inflacijo v glavnem držali besedo ter obljubljeno zgradili.

Vsekakor je otvoritev zahodne mestne obvoznice naš največji mestni cestnoprometni uspeh. Tu odpadejo vse zunanje ter prikrite in neprikrite kritike, kam smo dali in kje smo porabili namensko zbrana sredstva. Ko smo zadnja leta govorili, pisali in odpirali Karlovški most, Drenikov podvoz, Celovško cesto, Cesto VII. korpusa, Šmartinsko cesto in novo severno Črnuško vpadnico, smo ponovno dokazovali, da moramo pred začetkom gradnje mestne avtoobvoznice delno dograditi tudi del ostale mestne cestne mreže, ki mora, pravilno zgrajena, posredovati lokalni vpadni in izhodni mestni promet na mestno obvoznico. Ob kritičnih pripombah Ljubljančanov, kdaj bomo dogradili Zaloško, Litijsko, Tržaško cesto itd., moramo priznati, da so bili našteti prometni objekti najbolj potrebni in da smo jih morali zgraditi prav zaradi prometnih težav v samem središču mesta, kjer smo že doživljali prometni šok.

Potem, ko smo vsaj delno dogradili staro mestno cestno mrežo, smo lahko začeli graditi mestne obvoznice oziroma avtoceste okrog mesta.

Z dograditvijo zahodne mestne obvoznice in avtoceste sta Slovenija in Ljubljana zgradili istočasno tudi prve štiri kilometre državne avtoceste »Bratstva in enotnosti« od Dravelj do Kozarij, ki poteka v trasi »Ilirike«, to je avtoceste od predora pod Karavankami skozi Ljubljano tja do Đevđelije. S tem sicer kratkim odsekom avtoceste smo ponovno dokazali, kako tudi Slovenci, kljub težavam zavestno in odgovorno dograjujemo to državno cesto »Bratstva in enotnosti«.

Sedaj, ko smo se povezali z zahodno obvoznico tja do avtoceste proti Vrhniki, bomo namenili vso potrebno skrb južnemu odseku mestne obvoznice in avtoceste od Tržaške do Dolenjske ceste. Enako bo v nadaljnji gradnji in ob dospelih sredstvih tudi severni del obvoznice in avtoceste od Tomačevega do Celovške ceste, kjer smo v glavnem že pripravili potrebno zemljišče ter že zgradili pretežni del severnega zbiralnega kanala, ki poteka pod severno obvoznico vse od Podutiške ceste v Kosezah do Save pri Tomačevem.

Vse to so velikanska dela, saj Ljubljana ni imela še nikoli tako obsežnega gradbišča, ki je dolgo več kot 50 km in široko do 50 m.
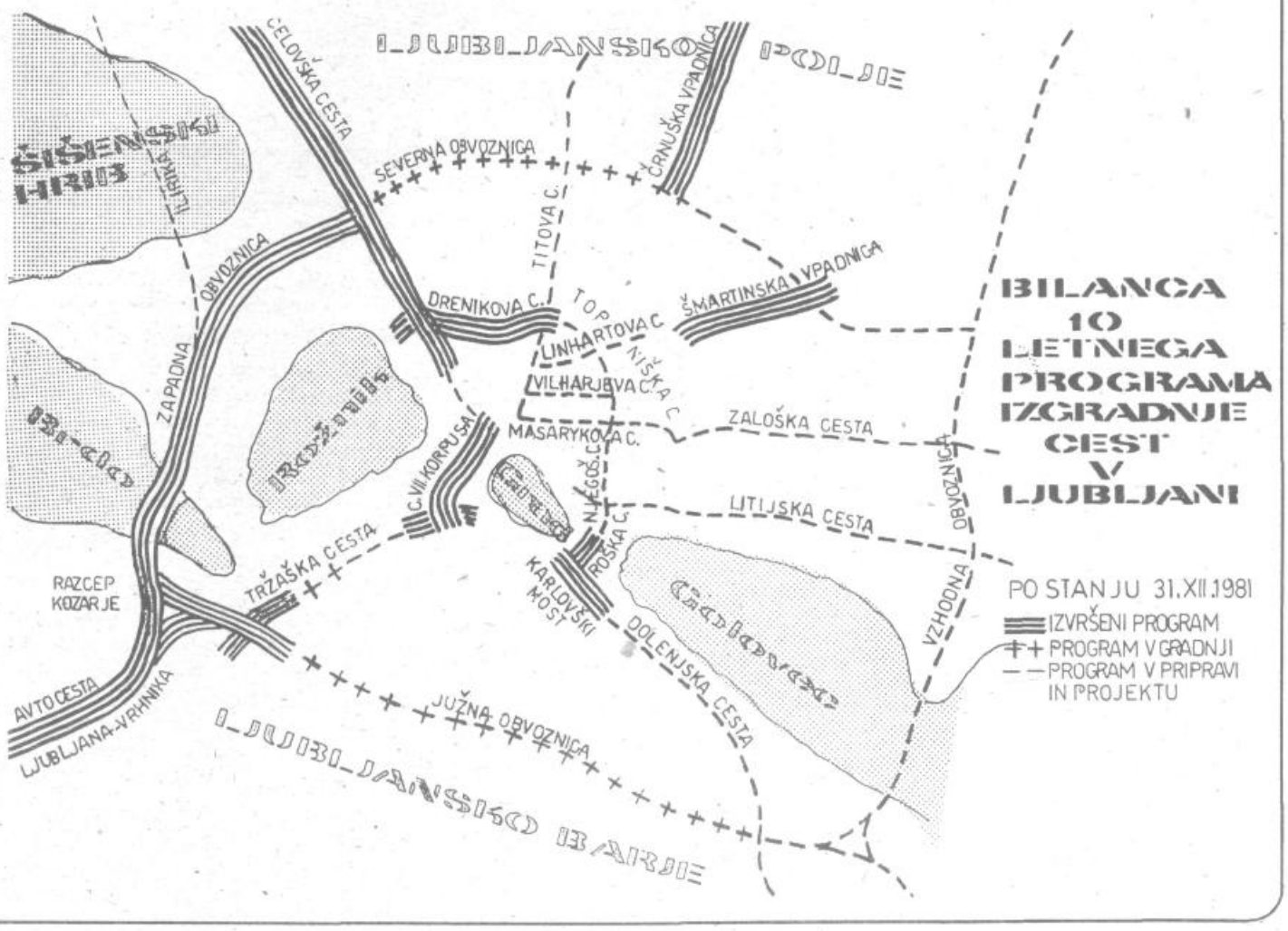
Ne glede na velike težave, ki jih ima Ljubljana, predvsem pa Republiška skupnost za ceste pri rednem zbiranju sredstev za desetletni program, pa moramo biti Ljubljančani zadovoljni z opravljenim delom, saj se prometne razmere v mestu z vsakim na novo zgrajenim mestnim objektom in odsekom bistveno izboljšuje.